

BOSKA LITURGIA

Nuty do nabożeństwa prawosławnego w języku polskim

Słyszemy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże

Dz. 2,11

*Wydano z błogosławieństwa Jego Ekscelencji Najprzewielebniejszego Jakuba,
arcybiskupa białostockiego i gdańskiego w roku obchodów 100-lecia autokefalii
Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego.*

Opracowanie materiału muzycznego:

Krystyna Misiukiewicz,
Anna Czerewacka,
Łukasz Hajduczenia,
Natalia Czurak

Redakcja i skład:

Krystyna Misiukiewicz

Konsultacja muzyczna:

Łukasz Hajduczenia

Korekta tekstu:

Anna Konstańczuk,
ks. Henryk Paprocki

Projekt okładki i skład do druku:

Jakub Sobczak

Podlaskie

Partnerem przedsięwzięcia jest
Województwo Podlaskie.

Wydawca:

Fundacja „Oikonomos”

ISBN 978-83-967864-4-9

Białystok, 2024

Słowo od Autorki

Trzymacie Państwo w rękach dość wyjątkową książkę, owoc pewnego procesu wprowadzania języka polskiego do Liturgii; procesu, który nadal trwa i który nadal się nie zakończył. Dotychczas w języku polskim nie została oficjalnie wydana żadna książka nutami cerkiewnymi. Pierwsza jej próba, wersja robocza, powstała w 2006 roku. Kiedy objęłam prowadzenie chóru polskojęzycznego, byłam studentką pierwszego roku Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina. Mimo młodego wieku posiadałam spory багаż wykształcenia muzycznego, doświadczenie w cerkiewnej chóralistyce również – zarówno jako chórzystka, jak i dyrygent. Po pół roku korzystania z różnych moich opracowań pisanych odręcznie, kserówek, udostępnionych życzliwie, od Anny Czerewackiej i o. Grzegorza Cebulskiego, postanowiłam zebrać wszystkie materiały i stworzyć książkę, dzięki której odśpiewanie Liturgii w całości w języku polskim będzie możliwe. Wersja robocza została rozesłana do parafii, które celebrować Boską Liturgię całościowo w języku polskim, w celu sprawdzenia śpiewów w liturgicznej praktyce. Dość sporo czasu minęło, aby nowa wersja mogła ujrzeć światło dzienne. Jeśli chodzi o zawartość książki: niektóre pozycje pozostały niezmiennie, niektóre zostały uaktualnione do nowych tłumaczeń, niektóre zostały pominięte; dodane zostały nowe opracowania, które przez lata użytkowania stały się podstawowym repertuarem każdego polskojęzycznego chóru. Do zmian wizualnych należy przede wszystkim zapis utworów w skupionym układzie akordowym, co jest wygodniejszym wariantem do śpiewania dla mniej licznych chórów. Dodałam również kontakiony niedzielne, *Alleluja* śpiewane na tony, powiększony wybór ektenii oraz dwie ważne pozycje: *W Tobie raduje się* śpiewane na Liturgii św. Bazylego Wielkiego i *Anioł zawołał* w okresie paschalnym. Mam nadzieję, że niniejsze wydanie będzie nie tylko użytkowane przez już istniejące parafie polskojęzyczne, ale poszerzy możliwości wykonawcze każdego chóru, który zechce wykonywać repertuar cerkiewny w rodzimym języku.

Niezmiernie cieszy mnie, że wydanie nut *Liturgia* zbiega się z jakże ważnym dla naszej prawosławnej społeczności jubileuszem 100-lecia uzyskania Autokefalii przez Kościół Prawosławny w Polsce. Z tego miejsca chciałabym złożyć podziękowania: w pierwszej kolejności Fundacji „Oikonomos” za cały patronat i przedsięwzięcie wydawnicze, Annie Czerewackiej za cierpliwość, konsultacje i materiały nutowe, Łukaszowi Hajduczeni za konsultacje muzyczne, o. Henrykowi Paprockiemu za rady edytorskie oraz mojej Mamie, która od samego początku, jeszcze podczas opracowywania pierwszej wersji, była świadkiem całego procesu tworzenia i zawsze dopingowała do pracy. Serdecznie Bóg zapłać

Ektenia wielka

mel. tradycyjna

wąska harmonia

Pa-nie, zmi-łuj się. Pa-nie, zmi - łuj się. To-bie, o Pa - nie. A - men.

szeroka harmonia (wariant dla większego chóru)

Pa-nie, zmi-łuj się. Pa-nie, zmi - łuj się. To-bie, o Pa - nie. A - men.

Ektenia wielka

mel. kijowska

1. Ki-ry-je e - lej - son. 2. Ki - ry-je e - lej - son. 3. Ki-ry-je e - lej - son.

1. Pa - nie, zmi - łuj się. 2. Pa - nie, zmi - - łuj się.

3. Pa - nie, zmi - łuj się. To - bie, o Pa - - nie.

Ektenia wielka

muz. abp. Ionafana

1. 2. 3.

Ki - ry - je e - lej - son. Ki - ry - je e - lej - son. Ki - ry - je e - lej - son.

4. 5.

Ki - ry - je e - lej - son. Ki - ry - je e - lej - son. To - bie, o Pa - nie.

Ektenia wielka

muz. hier. Ioannikija

Pa - nie, zmi - łuj się. To - bie, o Pa - nie. A - men.

Ektenia wielka

mel. „niedzielną”

Pa - nie, zmi - łuj się. To - bie, o Pa - nie. A - men.

Po „Amen” chór śpiewa I Antyfonę (niedzielną - „Błogosław, duszo moja, Pana” lub innego święta) po czym następuje ektenia mała i po „Amen” chór śpiewa II Antyfonę (niedzieli - „Chwal, duszo moja, Pana” lub innego święta).

Po II Antyfonie chór natychmiast śpiewa hymn „Jednorodzony Synu”.

Antyfona I

Antyfona I i II

mel. grecka, ton 1.

Bło - go - sław, du - szo mo - ja, Pa - na Bło - go - sła - wio - ny je - steś, Pa - nie.

Bło - go - sław, du - szo mo - ja, Pa - na. I wszyst - ko, co we mnie jest,

I - mie - niu świę - te - mu Je - go! Bło - go - sław, du - szo mo - ja, Pa - na

i nie za - po - mi - naj wszyst - kich do - bro - dziejstw Je - go! On od - pu - szcza

wszyst - kie wi - ny two - je, le - czy wszyst - kie cho - ro - by two - je.

Mi-ło-sier - ny i ła - ska - wy jest Pan, Cier-pli - wy i pe - len do - bro - ci.

Bło - go - sław, du - szo mo - ja, Pa - na. I wszyst-ko, co we mnie jest,

I - mie - niu Świę - te - mu Je - go! Bło - go - sła - wio - ny je - steś, Pa - nie!

Antyfona II

Chwal, du - szo mo - ja, Pa - na! Bę - dę chwa - lił Pa - na

za ży - cia me - go, Bę - dę śpie - wał Bo - gu me - mu, pó - ki żyć bę - dę.

Nie po - kła - daj - cie uf - noś - ci w ksią - żę - tach, A - ni w czło - wie - ku,

któ - ry nie mo - że po - móc! Pan jest Kró - lem na wie - ki,

jest Bo - giem Two - im, Sy - jo - nie, po wszyst - kie po - ko - le - nia.

Antyfona I i II

„Znamiennyj raspiew”
opr. arch. Matfieja

Antyfona I

Bło - go - sław, du - szo mo - ja, Pa - na, Bło - go - sła - wio - ny je - steś, Pa - nie.

Bło - go - sław, du - szo mo - ja, Pa - na I wszyst - ko, co we mnie jest,

I - mie-niu świę - te - mu Je - go! Bło - go - sław, du - szo mo - ja, Pa - na,

I nie za - po - mi - naj wszyst-kich do - bro-dziejstw Je - go! On od - pusz - cza

wszyst-kie wi - ny two - je, Le - czy wszyst-kie cho - ro - by two - je.

Mi - ło - sier - ny i ła - ska - wy jest Pan, Cier - pli - wy i pe - łąn do - bro - ci.

Bło - go - sław, du - szo mo - ja, Pa - na i wszyst-ko, co we mnie jest,

I - mie - niu Świę - te - mu Je - go! Bło - go - sła - wio - ny je - steś, Pa - nie!

Antyfona II

Chwal, du - szo mo - ja, Pa - na! Bę - dę chwa - lił Pa - na za ży - cia me - go,

Bę - dę śpie - wał Bo - gu me - mu, pó - ki żyć bę - dę.

Nie po - kła - daj - cie uf - noś - ci w ksią - że - tach, A - ni w czło - wie - ku,

któ - ry nie mo - że po - móc! Pan jest Kró - lem na wie - ki.

jest Bo - giem Two - im, Sy - jo - nie, po wszyst - kie po - ko - le - nia.

Antyfona I i II

mel. "dawna"

z monasteru w Toldze

Antyfona I

Bło - go - sław, du - szo mo - ja, Pa - na, Bło - go - sła wio - ny je - steś Pa - nie.

Bło - go - sław, du - szo mo - ja, Pa - na I wszyst - ko, co we mnie jest,

I - mie - niu świę - te - mu Je - go! Bło - go - sław, du - szo mo - ja, Pa - na

I nie za - po - mi - naj wszyst - kich do - bro - dziejstw Je - go! On od - pusz - cza

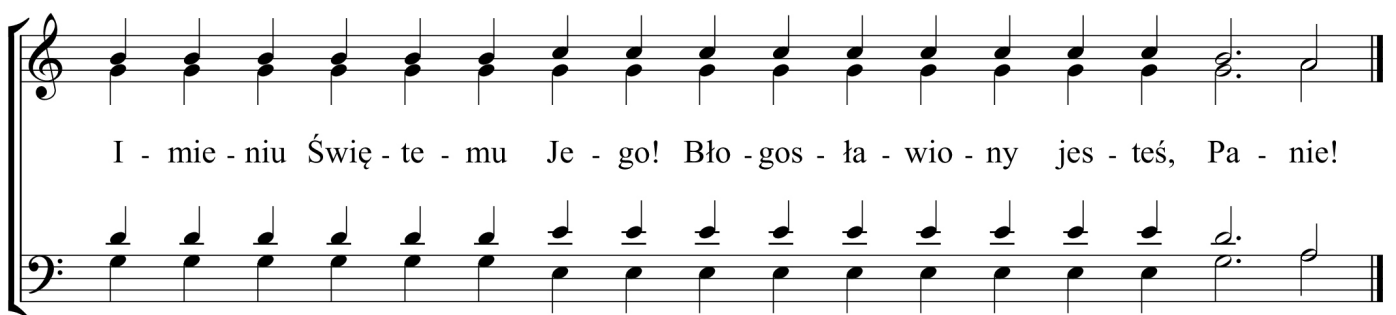
wszyst-kie wi - ny two - je, Le - czy wszyst-kie cho - ro - by Two - je.

Mi - ło - sier - ny i ła - ska - wy jest Pan, Cier - pli - wy i pe - ło - ń do - bro - ci.

Bło - go - sław, du - szo mo - ja, Pa - na i wszyst-ko, co we mnie jest,

I - mie - niu Świę - te - mu Je - go! Bło - gos - ła - wio - ny jes - teś, Pa - nie!

Antyfona II

Chwal, du - szo mo - ja, Pa - na! Bę - dę chwa - lił Pa - na za ży - cia me - go,

Bę - dę śpie - wał Bo - gu me - mu, pó - ki żyć bę - dę.

Nie po - kła - daj - cie uf - noś - ci w ksią - żę - tach, A - ni w czło - wie - ku,

któ - ry nie mo - że po - móc! Pan jest Kró - lem na wie - ki,

Jest Bo - giem Two - im, Sy - jo - nie, po wszyst - kie po - ko - le - nia.

Jednorodzony Synu

mel. tradycyjna

Chwa - ła Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wie - ków. A - men.

Jed - no - ro - dzo - ny Sy - nu i Sło - wo Bo - że,

nie - śmier - tel - nym bę - dąc ra - czy - łość dla na - sze - go zba - wie - nia

wcie - lić się ze Świę - tej Bo - gu - ro - dzi - cy i za - wsze Dzie - wi - cy Ma - rii,

bez zmia - ny sta - łość się czło - wie - kiem i poz - wo - li - łość się u - krzy - żo - wać,

Chry - ste Bo - że, śmier - cią śmierć zwy - cię - ży - łość, Ty żeś je - den z Trój - cy Świę - tej,

współ-chwa - lo - ny z Oj - cem i Świą - tym Du - chem, zbaw nas.

Ektenia mała

Ki - ry - je e - lej - son. Ki - ry - je e - lej - son.

Ektenia mała

Pa - nie, zmi - łuj się. Pa - nie, zmi - łuj się. To - bie, o Pa - - nie

Jednorodzony Synu

ton 3.
opr. I. Denisowej

Chwa - ła Ojcu i Synowi, i Świą - temu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wie - ki wie - ków. A - men.

Jed - no - ro - dzo - ny Sy - nu i Sło - wo Bo - że, nie - śmier - tel - nym bę - dąc

ra - czy - leś dla na - sze - go zba - wie - nia wcie - lić się ze Świę - tej

Bo - gu - ro - dzi - cy i za - wsze Dzie - wi - cy Ma - rii, bez zmia - ny sta - leś się

czło - wie - kiem i po - zwo - li - leś się u - krzy - żo - wać, Chry - ste Bo - że,

śmier - cią śmierć zwy - cię - ży - leś, Ty żeś je - den z Trój - cy Świę - tej

współ - chwa - lo - ny z Oj - cem i Świę - tym Du - chem, zbaw nas.

Jednorodzony Synu

Hirmologion przemyski XVII w.

I te - raz, i za - wsze, i na wie - ki wie - ków. A - men.

Jed - no - ro - dzo - ny Sy - nu i Sło - wo Bo - że,

A...

nie-śmier-tel-nym bę - dąc ra - czy - łość dla na-sze-go zba-wie - nia

wcie - lić się ze Świę-tej Bo - gu - ro - dzi - cy i za - wsze

Dzie - wi - cy Ma - rii, bez zmia - ny sta - łość się czło - wie - kiem

i po-zwo-li-łeś się u-krzy-żo-wać, Chry-ste Bo - że, śmier - cią śmierć

zwy - cię - ży - łeś, Ty żeś je-den z Trój-cy Świę - tej, współ - chwa - lo - ny

z Oj-cem i Świę-tym Du - chem, zbaw nas, zbaw nas.

Pa - nie, zmi - łuj się. Pa - - nie, zmi - łuj się.

Pa - nie zmi - łuj się Pa - - nie zmi - łuj się

To - bie, o Pa - nie. A - - men. A - - - men.

To - bie, o Pa - nie A - - men. A - - - men.

Jednorodzony Synu

„Znamiennyj raspiew”,
skrócony ton 6,
opr. D. Sołowiowa

Chwa - ła Oj - cu i Sy - no - wi, i Świą - te - mu Du - cho - wi,

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. It contains a series of chords, mostly triads and dyads, with some notes beamed together. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, also containing a series of chords. The lyrics are written below the upper staff.

i te - raz, i zaw - sze, i na wie - ki wie - ków. A - men.

The second system of music continues the piece. It features similar chordal textures in both staves. The lyrics 'i te - raz, i zaw - sze, i na wie - ki wie - ków. A - men.' are placed under the upper staff. The final measure of the system has a fermata over the notes.

Jed - no - ro - dzo - ny Sy - nu i Sło - wo Bo - - że,

The third system of music continues the piece. It features similar chordal textures in both staves. The lyrics 'Jed - no - ro - dzo - ny Sy - nu i Sło - wo Bo - - że,' are placed under the upper staff. The final measure of the system has a fermata over the notes.

nie-śmier - tel - nym bę - ąc ra - czy - łoś dla na - sze - go zba - wie - nia

The fourth system of music continues the piece. It features similar chordal textures in both staves. The lyrics 'nie-śmier - tel - nym bę - ąc ra - czy - łoś dla na - sze - go zba - wie - nia' are placed under the upper staff. The final measure of the system has a fermata over the notes.

wcie-lić się ze Świą - tej Bo - gu - ro - dzi - cy i za - wsze Dzie - wi - cy Ma - rii,

The fifth and final system of music on this page continues the piece. It features similar chordal textures in both staves. The lyrics 'wcie-lić się ze Świą - tej Bo - gu - ro - dzi - cy i za - wsze Dzie - wi - cy Ma - rii,' are placed under the upper staff. The final measure of the system has a fermata over the notes.

bez zmia - ny sta - łeś się czło - wie - kiem i poz - wo - li - łeś się

u - krzy - zo - wać, Chry - ste Bo - że, śmier - cią śmierć zwy - cię - ży - łeś,

Ty żeś je - den z Trój - cy Świę - - tej, współ - chwa - lo - ny

z Oj - cem i Świę - tym Du - chem, zbaw nas.

Ektenia mała

Ki - ry - je e - lej - son. Ki - ry - je e - lej - son.

Ektenia mała, wersja po polsku

Pa - nie, zmi - łuj się. Pa - nie, zmi - łuj się.

To - bie, o Pa - - - nie. A - - - men.

Jednorodzony Synu

muz. hier. Nafanaiła

Chwa - ła Oj - cu i Sy - no - wi, i Świę - te - mu Du - cho - wi,

i te - raz, i za - wsze, i na wie - ki wie - ków. A - men. Jed - no - ro - dzo - ny

Sy - nu i Sło - wo Bo - że, nie - śmier - tel - nym bę - dąc ra - czy - łość dla

na - sze - go zba - wie - nia wcie - lić się ze Świę - tej Bo - gu - ro - dzi - cy

i za - wsze Dzie - wi - cy Ma - rii, bez zmia - ny sta - łeś się czło - wie - kiem

i poz - wo - li - łeś się u - krzy - żo - wać, Chry - ste Bo - - że,

śmier - cią śmierć zwy - cię - ży - łeś, Ty żeś Je - den z Trój - cy Świę - tej

współ - chwa - lo - ny z Oj - cem i Świę - tym Du - chem, zbaw nas.

Jednorodzony Synu op.9 nr 3

muz. P. Czesnakowa

Chwa-ła Oj - cu i Sy - no - wi, i Świą - te - mu Du - cho - wi, i
i Świą - te - mu Du - cho - wi

te - raz, i za - wsze, i na wie - ki wie - ków. A - men. Jed - no - ro - dzo - ny

Sy - nu i Sło - wo Bo - że, nie - śmier - tel - nym bę - dąc ra -
bę - - - - - dąc

czy - łeś dla na - sze - go zba - wie - nia wcie - lić się, wcie - lić się ze

Świą - tej Bo - gu - ro - dzi - cy i za - wsze Dzie - wi - cy Ma - rii, bez

i po-zwo-li - łeś się
 zmia-ny sta - łeś się czło - wie - kiem: i po-zwo-li - łeś u - krzy -

zo - wać, Chry - ste Bo - że, śmier-cią śmierć zwy - cię -

ży - łeś, śmier-cią śmierć zwy - cię - ży - łeś, Ty żeś Je - den z Trój-cy
 ży - łeś

Świę - tej, z Trój-cy Świę - tej współ-chwa - lo - ny z Oj - cem i Świę - tym

Du - chem, zbaw nas, zbaw nas, zbaw nas.
 zbaw nas

Chór śpiewa małą ektenię, a po „Amen” wykonuje III Antyfonę niedzielą.

W Królestwie Twoim wspomnij o nas, Panie, gdy przyjdiesz w Królestwie Twoim.

1. Błogosławieni ubodzy duchem, albowiem ich jest Królestwo Niebios.
2. Błogosławieni, płaczący, albowiem oni będą pocieszeni.
3. Błogosławieni cisi, albowiem oni będą dziedziczyć ziemię.
4. Błogosławieni, łaknący i pragnący sprawiedliwości, albowiem oni będą nasyceni.
5. Błogosławieni miłosierni, albowiem oni doznają miłosierdzia.
6. Błogosławieni czysti sercem, albowiem oni Boga widzieć będą.
7. Błogosławieni pokój czyniący, albowiem oni synami Bożymi nazwani będą.
8. Błogosławieni prześladowani za sprawiedliwość, albowiem ich jest Królestwo Niebios.
9. Błogosławieni jesteście, kiedy znieważać was będą i prześladować, i mówić wszelkie zło, przeciwko wam, oczerniając was ze względu na Mnie.

Radujcie się i weselcie, albowiem wielka jest wasza nagroda w niebiosach.

W Królestwie Twoim mel. Troicko-Siergijewskiej Ławry

W Kró - le - stwie Two - im wspo - mnij o nas, Pa - nie, gdy przyj - dziesz w Kró - le - stwie Two - im.

W Królestwie Twoim mel. moskiewska

W Kró - le - stwie Two - im wspo - mnij o nas, Pa - nie, gdy przyj - dziesz w Kró - le - stwie Two - im.

W Królestwie Twoim ton 1., podobien „Niebiańskich zastępów”

W Kró - le - stwie Two - im wspo - mnij o nas, Pa - - - nie,

gdy przyjdiesz w Kró - le - stwie Two - - - im.

Zakończenie

Ra - duj - cie się i we - sel - cie, al - bo - wiem wiel - ka

jest wa - sza na - gro - da w nie - bio - - - sach.

W Królestwie Twoim

ton 1., mel. grecka

W Kró - le - - stwie Two - im wspo - mnij o nas, Pa - nie,

gdy przyjdiesz w Kró - le - stwie Two - im.

W Królestwie Twoim

ton 3., mel. kijowska

W Kró - le - stwie Two - im wspo - mnij o nas, Pa - - nie,

gdy przyj - dziesz w Kró - le - stwie Two - - im.

Zakończenie

Ra - duj - cie się i we - sel - - cie al - bo - wiem

wiel - ka jest wa - sza na - gro - da w nie - bio - - sach.

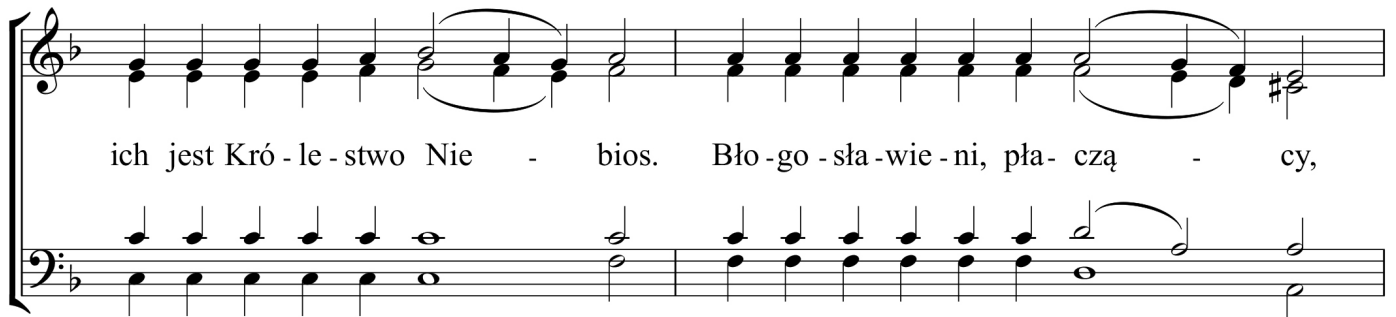
W Królestwie Twoim

„Sarowskocho napiewa”
mel. z monasteru w Optino

W Kró - le - stwie Two - im wspo - mnij o nas, Pa - nie gdy przyj - dziesz

w Kró - le - stwie Two - im. Bło - go - sła - wie - ni u - bo - dzy du - chem, al - bo - wiem

ich jest Kró - le - stwo Nie - bios. Bło - go - sła - wie - ni, płą - czą - cy,

al - bo - wiem o - ni bę - dą po - cie - sze - ni. Bło - go - sła - wie - ni ci - si, al - bo - wiem

oni bę - dą dzie - dzi - czyć zie - mię. Bło - go - sła - wie - ni, łak - ną - cy i

pra - gną - cy spra - wie - dli - woś - ci, al - bo - wiem o - ni bę - dą na - sy - ce - ni.

Bło-go - sła-wie-ni mi-ło - sier - ni, al - bo-wiem o - ni doz-na - ją mi - ło- sier - dzia.

Bło-go-sła-wie-ni czyś-ci ser - cem, al-bo-wiem o - ni Bo-ga wi-dzieć bę - dą.

Bło-go - sła-wie-ni po-kój czy - nią - cy, al - bo-wiem o - ni sy - na - mi Bo - ży - mi

naz-wa-ni bę - dą. Bło-go-sła-wie-ni prześ-la - do-wa-ni za spra-wie-dli - wość,

al - bo-wiem ich jest Kró-les - two Nie - bios. Bło - go - sła - wie - ni je - steś - cie,

kie - dy znie-wa - żać was bę - dą i prześ-la - do - wać, i mó - wić wszel-kie zło,

prze-ciw-ko wam, o - czer-nia - jąc was ze wzglę-du na Mnie. Ra-duj-cie się

i we-sel - cie al - bo-wiem wiel-ka jest wa-sza na-gro-da w nie-bio - sach.

Po słowach „Oto mądrość! Stańmy prosto!” chór śpiewa: „Przyjdźcie pokłońmy się”

Przyjdźcie pokłońmy się

mel. tradycyjna

Przyjdź - cie, po - kłoń - my się i przy-pad - nij - my do Chry - stu - sa, zbaw nas, Sy - nu

Bo - ży zmar-twych - wsta - ły, śpie - wa - ją - cych Ci: Al - le - lu - ja.

Przyjdźcie pokłońmy się

mel. tradycyjna

Przyjdź - cie, po - kłoń - my się i przy-pad-nij-my do Chry-stu - sa, zbaw nas, Sy - nu

Bo - ży zmar-twych-wsta-ły, śpie-wa - ją - cych Ci: Al - le - lu - ja.

Tropariony, kontakiony niedzielne
Troparion, ton 1.

Mi - mo ka - mie - nia o - pie - cze - to - wa - ne - go przez Ży - dów

i zoł - nie - rzy strze - gą - cych prze - czy - ste - go Twe - go cia - ła,

zmar-twych - wsta - łość, Zba - wco, po trzech dniach, da - jąc świa - tu ży - cie.

Prze - to mo - ce nie - bios wo - ła - ją do Cie - bie, Daw - co ży - cia:

Chwa - ła Zmar-twych-wsta-niu Twe - mu, Chry - ste, Chwa - ła Kró - le - stwu Twe - mu,

Chwa - ła O - patrz-noś - ci Two-jej, je - dy - ny Przy - ja - cie - lu czło - wie - ka.

Kontakion, ton 1.

Zmar-twych - wsta - łość z gro - bu w chwa - le ja - ko Bóg i świat

po - wstał wraz z To - bą. Ro-dzaj ludz - ki ja - ko Bo - gu śpie - wa To - bie,

śmierć zni - ka, A - dam ra - du - je się Wład - co. E - wa wy - ba - wio - na

te - raz z wię - zów we - se - li się wo - ła - jąc: Ty jest - teś, Chry - ste, tym,

któ - ry wszyst - kim da - je zmar - twych - wsta - nie.

Troparion, ton 2.

Kie - dy zstą - pi - łeś do śmier - ci, Ży - wo - cie Nie - śmier - tel - ny,

wte - dy ot - chłań zmart - wia - ła od blas - ku Twe - go Bóst - wa.

Kie - dy zaś zmar - łych wskrze - si - łeś z głę - bin ot - chła - ni, wszyst - kie mo - ce

nie - bios wo - ła - ły, Daw - co ży - cia, Chry - ste Bo - że nasz, chwa - ła To - bie.

Kontakion, ton 2.

Zmar - twych - wsta - łeś z gro - bu, Wszech - moc - ny Wład - co,

ot - chłań wi - dząc cud prze - ra - zi - ła się i mar - twi pow - sta - li.

Stwo - rze - nie wi - dząc to współ - ra - du - je się z To - bą,

współ-we-se - li się A - dam, a świat śpie-wa te-raz To - bie, Zbaw-co mój.

Troparion, ton 3.

Niech się we - se - li nie - bo, niech się ra - du - je zie - mia

bo - wiem Pan u - czy - nił pa - no - wa - nie pra - wi - ą Swo - ją,

śmier - cią zdep - tał śmierć, stał się pier - wo - rod - nym u - mar - ły, ch,

wy - ba - wił nas z ło - na ot - chła - ni

i dał swia - tu wiel - kie mi - ło - sier - - - dzie.

Kontakion, ton 3.

Pow - sta - łeś dzi - siaj z gro - bu, Szczo - dry, i nas od - wiod - łeś od bram śmier - ci,

dzi - siaj A - dam we - se - li się i ra - du - je się E - wa,

a ra - zem z ni - mi Pro - ro - cy i Pat - riar - cho - wie wy - śpie - wu - ją nie - u - stan - nie

Bo - skie pa - no - wa - nie Two - jej Wła - - - - - dzy.

Troparion, ton 4.

Świet - ła - ną no - wi - nę zmart - wych - wsta - nia

od A - nio - ła u - sły - sza - ły Pań - skie uczen - ni - ce

i od - rzu - ciw - szy o - są - dze - nie pra - ro - dzi - ców

a - po - sto - łem sła - wią - cym mó - wi - ły: po - ko - na - na zos - ta - ła śmierć,

zmart - wych - wstał Chry - stus Bóg, da - jąc świa - tu wiel - kie mi - ło - sier - dzie.

Kontakion, ton 4.

Zbaw - ca i Wy - ba - wi - ciel mój zmart-wych-wstał z gro - bu ja - ko Bóg,

zro - dzo - nych z zie - mi u - wol - nił od wię - zów, skru - szył bra - my

ot - chła - ni i ja - ko Wład - ca zmar-twych-wstał po trzech dniach.

Troparion, ton 5.

Sło - wu współ-wiecz - ne - mu Oj - cu i Du - cho - wi, z Dzie - wi - cy

zro-dzo-ne-mu na na-sze zba-wie-nie, śpie-waj-my wier-ni i kła-niaj-my się,

zech - cia - ło bo - wiem cia - łem wstą - pić na Krzyż, prze - cier - pieć śmierć

i wskrze - sić u - mar - łych sław - nym swo - im zmart - wych - wsta - niem.

Kontakion, ton 5.

Zstą - pi - łeś do ot - chła - ni, mój Zbaw - co, i bra - my skru - szy - łeś, Wszech - moc - ny,

zmar - łych ja - ko Stwór - ca wskrze - si - łeś i zła - ma - łeś oś - cień śmier - ci.

A - dam zos - tał wy - ba - wio - ny od kląt - wy, prze - to, Przy - ja - cie - lu

czło-wie - ka, wszys-cy wo - ła - my: Zbaw nas, o Pa - nie.

Troparion, ton 6.

A - niel-skie mo - ce na gro - bie Two - im i za - mar - ły stra - że,

Ma - ria sto - jąc w gro - bie, szu - ka prze - czy - ste - go cia - ła Twe - go.

Znie-wo - li - łeś ot-chłań, nie za-kosz-to - wa - wszy jej, spot - ka - łeś Dzie-wi - cę,

da - jąc ży - cie. Pow-sta - ły z mar-twych Pa - nie, chwa - ła To - bie.

Kontakion, ton 6.

Dło - nią da - ją - cą ży - cie, zmar - łych z mrocz - nych głę - bin wskrze - sił

Daw - ca ży - cia, Bóg wszyst - kich Chry - stus i zmar - twych - wsta - nie dał

ro - dza - jo - wi ludz - kie - mu, jest bo - wiem Zba - wi - cie - lem wszyst - kich,

zmar - twych - wsta - niem i ży - ciem, i Bo - giem na - szym.

Troparion, ton 7.

Zni - we - czy - łeś Krzy - żem Two - im śmierć, ot - wo - rzy - łeś zbój - cy raj,

u - tu - li - łeś płacz nie-wiast nio - są - cych mir - rę i a - pos - to - łem

na - u - czać ka - za - łeś, al - bo - wiem zmar - twych - wsta - łeś,

Chry - ste Bo - że, da - jąc świa - tu wiel - kie mi - ło - sier - dzie.

Kondakion, ton 7.

Ni - ko - go już nie mo - że trzy - mać wła - dza śmier - ci, al - bo - wiem Chry - stus

zsta - pił, kru - sząc i nisz - cząc jej moc, zwią - za - na zos - ta - ła ot - chłań,

pro - ro - cy zgod - nie się ra - du - ją Zbaw - ca sta - nał

przed wie - rzą - cy - mi mó - wiąc: Chodź - cie, wier - ni, ku zmar - twych - wsta - niu.

Troparion, ton 8.

Z wy - so - koś - ci zstą - pi - łeś, Łas - kaw - co, i przy - ją - łeś po - grzeb

na trzy dni, spo - czy - wa - jąc w gro - bie, a - by nas u - wol - nić od cier - pień,

Ży - cie i Zmar - twych - wsta - nie na - sze, chwa - ła To - bie.

Kondakion, ton 8.

Pow - sta - łeś z gro - bu, pod - dźwig - ną - łeś u - mar - łych, A - da - ma wskrze - si - łeś

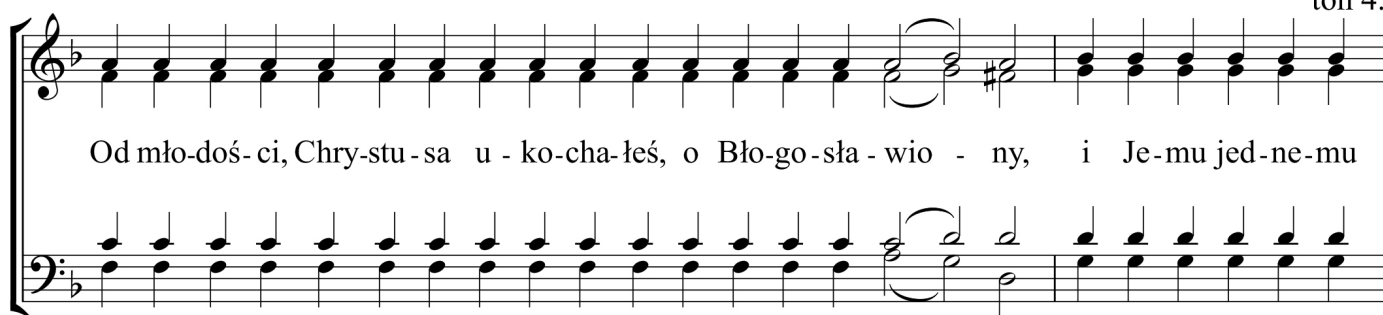
i E - wa ra - du - je się w Two - im zmar - twych - wsta - niu. Krań - ce zie - mi

try - um - fu - ją z Twe - go pow - sta - nia z mart - wych, wiel - ce Mi - ło - sier - ny.

Troparion do św. Serafima z Sarowa

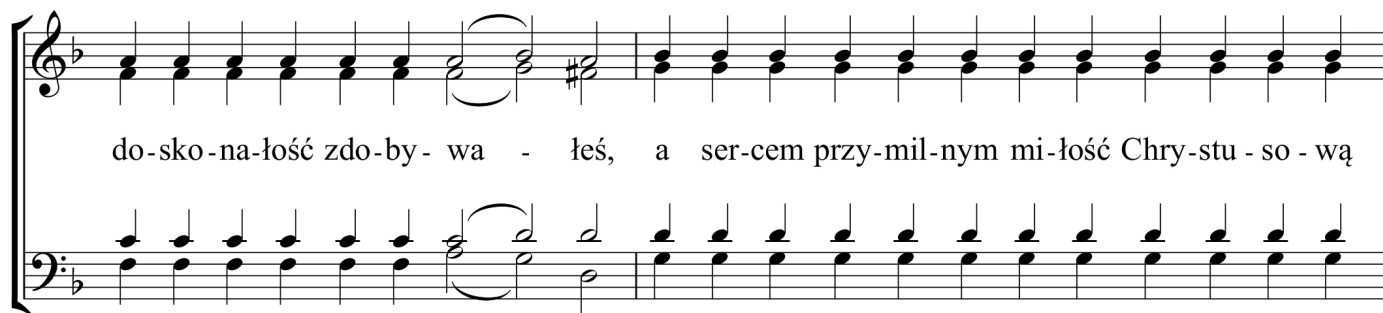
ton 4.

Od mło - doś - ci, Chry - stu - sa u - ko - cha - łeś, o Bło - go - sła - wio - ny, i Je - mu jed - ne - mu

pło - mien - nie słu - żyć za - prag - ną - łeś. Nie - u - stan - ną mo - dli - twą i tru - da - mi

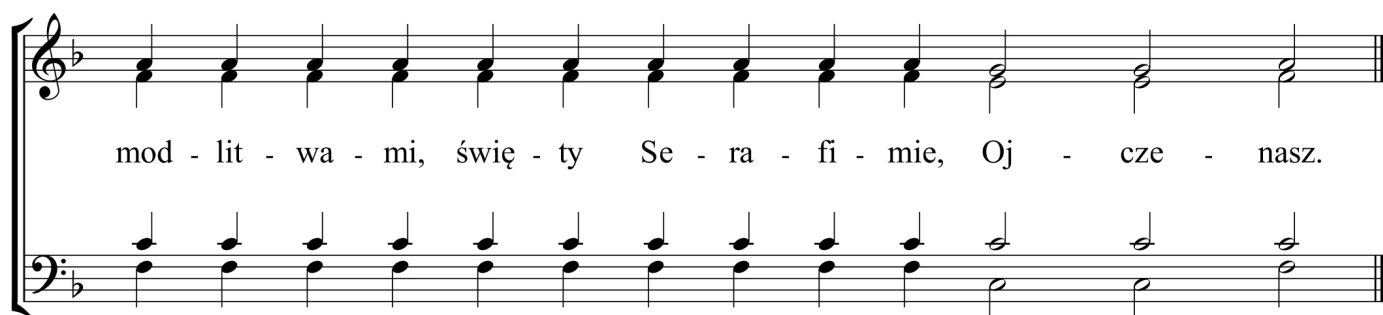
do-sko-na-łość zdo-by-wa - łość, a ser-cem przy-mil-nym mi-łość Chry-stu - so - wą

zys-ka - łość. Wy-brań-cem u - mi - ło - wa - nej Bo - żej Mat - ki ob - ja - wi - łość się,

pre - to więc wo - ła - my do Cie - bie: Wy - ba - wiaj nas swy - mi

mod - lit - wa - mi, świę - ty Se - ra - fi - mie, Oj - cze - nasz.

Kontakion do Przenajświętszej Bogurodzicy

ton 6.

Nie ma - my in - nej po - mo - cy, nie ma - my in - nej na - dzie - i

jak tyl - ko Cie - bie, Wład - czy - ni. Ty nam po - móż,

w To - bie zło - ży - liś - my na - dzie - ję i To - bą szczy - ci - my się,

Two - i - mi słu - ga - mi jes - teś - my i nie zos - ta - nie - my zaw - sty - dze - ni.

Po słowach „I na wieki wieków”, chór śpiewa pieśń trójświętą.

Święty Boże

mel. bułgarska

Świę - ty Bo - że, Świę - ty Moc - ny,

Świę - ty Nieś - mier - tel - ny, zmi - łuj się nad na - mi.

Święty Boże

muz. I. Denisowej

Świę - ty Bo - że, Świę - ty Moc - ny, Świę - ty Nie - śmier - tel - ny, zmi - łuj

się nad na - mi. Świę - ty Bo - że, Świę - ty Moc - ny, Świę - ty Nie - śmier - tel - ny

zmi - łuj się nad na - mi. Chwa - ła Oj - cu i Sy - no - wi, i Świę - te - mu Du - cho - wi,

i teraz, i zawsze, i na wieki wie - ków. A - men. Świę - ty Nie - śmier - tel - ny

zmi - łuj - się nad na - mi. Świę - ty Bo - że, Świę - ty Moc - ny,

Świę - ty Nie - śmier - tel - ny zmi - łuj się nad na - mi.

Święty Boże muz. M. Werbyckiego

Świę - ty Bo - że, Świę - ty Moc - ny, Świę - ty Nie - śmier - tel - ny, zmi - łuj się nad na - mi.

Święty Boże muz. arch. Fieofana

Świę - ty Bo - że, Świę - ty Moc - ny, Świę - ty

Nie - śmier - tel - ny, zmi - łuj się nad na - mi.

Święty Boże muz. M. P. Strokina

Świę - ty Bo - że, Świę - ty Moc - ny, Świę - ty Nie - śmier - tel - ny, zmi - łuj się nad na - mi.

Święty Boże

Hirmologion przemyski z XVII w.

Świę - ty Bo - że Świę - ty Moc - ny, Świę - ty Nie - śmier - tel - ny

A...

zmi - łuj się nad na - - - mi, zmi - łuj się nad na - mi.

Którzy w Chrystusie

mel. tradycyjna

Któ - rzy w Chry - stu - sie och - rzecze - ni są

w Chry - stu - sa przy - ob - le - cze - ni są. Al - le - lu - ja.

Krzyżowi Twemu

mel. tradycyjna

Krzy - żo - wi Twe - mu kła - nia - my się, Wład - co,

i świę - te zmart - wych - wsta - nie Two - je sła - wi - my

Prokimenony i Alleluja, 8 tonów

mel. tradycyjna

Ton 1.

Niech mi - ło - sier - dzie Two - je, Pa - nie, bę - dzie z na - mi,

jak za - u - fa - liś - my, jak za - u - fa - liś - my To - bie.

Alleluja, ton 1.

Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja.

Ton 2.

Mo - cą mo - ją i śpie - wem mo - im jest Pan i stał się mym zba - wie - niem.

Alleluja, ton 2.

Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - - - ja.

Ton 3.

Śpie - waj - cie na - sze - mu Bo - gu, śpie - waj - cie,

śpie - waj - cie na - sze - mu Kró - lo - wi, śpie - waj - cie.

Alleluja, ton 3.

Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - - - ja.

Ton 4.

Jak - że wspa - nia - ła są Two - je dzie - ła, Pa - nie, wszyst - ko w mą - droś - ci stwo - rzy - łaś.

Alleluja, ton 4.

Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja.

Ton 5.

Ty, Pa - nie, za - cho - wasz nas i u - strze - żesz nas

od te - go po - ko - le - nia i na wie - - ki.

Alleluja, ton 5.

Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - - ja.

Ton 6.

Zbaw, Pa - nie, lud Twój, i po - bło - gos - ław dzie - dzic - two, dzie - dzic - two Two - je.

Alleluja, ton 6.

Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - - ja.

Ton 7.

Pan da moc swe-mu lu-do-wi, Pan po-bło-go-sła-wi lud swój po-ko - jem.

Alleluja, ton 7.

Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja. Al - - le - lu - ja.

Ton 8.

Po-módl-cie się i od-daj-cie chwa-łę Pa-nu, Bo-gu na-sze - - mu.

Alleluja, ton 8.

Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - - ja.

Alleluja

muz. A. S. Maszkowa

Al-le-lu - ja. Al-le-lu - ja. Al-le-lu - - - ja.

Alleluja

muz. A. Archangielskiego

Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - - - ja.

Alleluja

mel. moskiewska

za 1 i 2 razem

Al - le - lu - - - ja. Al - le - lu - ja.

za 3 razem

Al - le - lu - - - ja. Al - le - lu - - - - ja.

Al - le - lu - ja. Al - le - lu - - - - ja.

Alleluja

muz. N. Czerepienina

Al - le - lu - - - ja. Al - le - lu -

- ja. Al - le - lu - - - - ja.

Przed i po czytaniu Ewangelii

mel. tradycyjna

I du - cho - wi Twe - mu. Chwa - ła To - bie, Pa - nie, chwa - ła To - bie.

Ektenia usilna

muz. hier. Ioannikija

1.

Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się.

2.

Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się.

3.

Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się.

Przed i po czytaniu Ewangelii, Ektenia usilna mel. bułgarska
opr. arch. Matfiej

Chwa - ła To - bie, Pa - nie, chwa - ła To - bie.

za 1 razem za 2 razem

Pa - nie, zmi - łuj się. Pa - nie, zmi - łuj się.

1. 2.

Panie, zmiłuj się, Panie, zmiłuj się, Pa - nie, zmi - łuj się. Pa - nie, zmi - łuj się,

Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się.

Alleluja, przed i po czytaniu Ewangelii, Ektenia usilna

Przed Ewangelią

muz. D. Christowa

Al-le-lu-ja. Al-le-lu - ja. Al-le-lu - ja. Chwa-ła To-bie, Pa - nie, chwa-ła To - bie.

Po Ewangelii

za 1 razem

za 2 razem

Chwa-ła To-bie, Pa - nie, chwa-ła To - bie. Pa-nie, zmi-łuj się. Pa-nie, zmi-łuj się.

1.

Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się.

2.

Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się.

3.

Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się.

Ektenia usilna

muz. S. Panasiuka

Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się.

mm...

Ektenia usilna

mel. bułgarska
opr. P. Dinieva

Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - - nie, zmi - łuj się.

Ektenia usilna

mel. moskiewska
opr. M. E. Kowalewskiego

za 1 razem za 2 razem

Pa-nie, zmi-łuj się. Pa-nie, zmi-łuj się. Pa-nie, zmi-łuj się, Pa-nie, zmi-łuj się, Pa-nie, zmi-łuj się.

Ektenia za zmarłych

mel. tradycyjna

Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się.

Racz dać, o Pa - nie. Pa - nie, zmi - łuj się.

Ektenia za zmarłych

mel. z monasteru w Jabłecznej

Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się, Pa - nie, zmi - łuj się

Racz dać, o Pa - nie. Pa - nie, zmi - łuj się.

3 małe ektenie przed Pieśnią Cherubinów

muz.

A) 1. 2. 3. 4. N. N. Kiedrowa-syna

Pa-nie, zmi-łuj się. Pa-nie, zmi-łuj się. Pa-nie, zmi-łuj się. Pa-nie, zmi-łuj się.

5. 6.

Pa-nie, zmi-łuj się. Pa-nie, zmi-łuj się. To - bie, o Pa - nie. A - men.

B) 1. wolno 2.

Pa - nie, - zmi - łuj się. Pa - nie, zmi - łuj się. A - men.

C) Diakon kontynuuje recytację ektenii na dźwięku : „F”

1. 2. 3. 4.

Pa-nie, zmi-łuj się. Pa-nie, zmi-łuj się. Pa-nie, zmi-łuj się. Pa-nie, zmi-łuj się.

5. a) 5. b) wolne, bez diakona 6.

Pa-nie, zmi-łuj się. Pa - nie, zmi - łuj się. Pa-nie, zmi-łuj się. A - men.

Pieśń Cherubinów

mel. „Starosimonowskaja”

My, któ-rzy Che-ru - bi - nów, my, któ - rzy Che-ru - bi - nów

ta - je - mnie, ta - je - mnie przed-sta - wia - - - my.

I ży - cio - daj - nej Trój - cy, Trój - cy

trój - świę - ty, trój - świę - ty hymn śpie -

wa - - my. Od - rzuć-my te - raz wszel - ką

ży - cia tro - - skę. A - men. A - byś-my przy -

ję - li Kró - la wszyst - kich, Kró - la wszyst - kich, któ - re-go nie - wi -

dział - nie nio - są za - stę - py a - niel - skie. Al - le - lu - ja.

Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja.

The first system of the musical score consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. It features a melodic line with eighth and sixteenth notes, often beamed together, and some notes are tied across bar lines. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, providing a harmonic accompaniment with chords and moving lines.

Pieśń Cherubinów

mel. „Obichodnaja”

My, któ - rzy Che - ru - bi - nów, my, któ - rzy Che - ru - bi - nów, ta -

The second system continues the musical score. The upper staff maintains the melodic line, and the lower staff provides the accompaniment. The lyrics are spread across the two staves.

je - - mnie przed - sta - wia - my, przed - sta - wia - my.

The third system continues the musical score. The upper staff maintains the melodic line, and the lower staff provides the accompaniment. The lyrics are spread across the two staves.

I ży - cio - daj - nej, i ży - cio - daj - nej Trój - cy trój -

The fourth system continues the musical score. The upper staff maintains the melodic line, and the lower staff provides the accompaniment. The lyrics are spread across the two staves.

świę - ty hymn śpie - wa - my, śpie - wa - my.

The fifth system concludes the musical score. The upper staff maintains the melodic line, and the lower staff provides the accompaniment. The lyrics are spread across the two staves.

Od - rzuć - my te - raz wszel - ką ży - cia tro - skę, od - rzuć - my

te - raz wszel - ką ży - cia tro - skę, ży - cia tro - skę. A - men. A - byś - my przy -

ję - li Kró - la wszyst - kich, któ - re - go nie - wi - dział - nie

nio - są za - stę - py a - niel - skie, za - stę - py a - niel - skie. Al - le -

lu - ja. Al - le - lu - - ja. Al - le - lu - ja.

Pieśń Cherubinów

muz. abp. Ionafana

My, któ - rzy Che - ru - bi - nów ta - je-mnie przed - sta-

wia - my. I ży - cio - daj - nej Trój - - cy trój - świę - ty

hymn śpie - wa - my. Od - rzuć - my te - raz wszel - - ką

ży - cia tro - skę, ży - cia tro - skę. A - men. A - byś - my przy-

ję - li Kró - la wszyst - kich, któ - re - go nie - wi - dział - nie

nio - są za - stę - py a - niel - skie. Al - le - lu - ja. Al - le -

lu - ja. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja.

Pieśń Cherubinów

muz. A. Denisowa

My, któ - rzy Che - ru - bi - nów ta - je - mnie,

ta - je - mnie przed - sta - wia - my. I ży - cio - daj - nej,

ży - cio - daj - nej Trój - cy trój - świę - ty hymn,

trój - świę - ty hymn śpie - wa - my. Od - - rzuć - my,

od - rzuć-my te - - raz wszel - ką ży - cia, wszel - ką ży - cia

tro - - - skę. A - men. A - byś - my przy - ję - li,

Kró - la wszyst - kich, któ - re - go nie - wi - dział - nie nio - są za - stę - py

a - niel - skie. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - - ja.

Al - le - lu - ja. Al - le - lu - - - ja.

Pieśń Cherubinów

mel. „Simonowskaja-streleckaja”

My, któ - rzy Che - ru - bi - nów, Che - ru - bi - nów, My,

któ - rzy Che - ru - bi - nów, Che - ru - bi - - - nów,

Che - ru - bi - nów ta - - je - mnie przed - sta - wia - my.

I ży - cio - daj - nej Trój - cy, i ży - cio - daj - nej

Trój - cy, ży - cio - daj - nej Trój - - - cy, Trój - cy

trój - świę - ty hymn śpie - wa - my. Od - rzuć - my

te - - - raz, od - - - rzuć - my te - raz

wszel - ką ży - cia tro - - skę, ży - cia tro - skę,

od - rzuć - my te - raz wszel - ką ży - cia tro - skę. A - men.

A - - byś - my przy - ję - li Kró - la wszyst - kich,

któ - re - go nie - wi - dział - nie nio - są za - stę - py

a - niel - skie, a - niel - skie, nio - są za - stę - py

a - niel - skie. Al - le - lu - - - ja.

Al - le - lu - ja. Al - le - lu - - - ja.

Pieśń Cherubinów nr 3.

mel. kijowska
opr. A. Archangielskiego

My, któ-rzy Che - - - ru - bi - nów, my, któ-rzy Che - - - ru-

bi - nów ta - je - - mnie przed-sta-wia - my, ta - je-mnie

przed - sta - wia - my. I ży-cio - daj - - - nej Trój - cy

trój - świę - ty hymn śpie - wa - my, trój - świę -

ty hymn śpie - wa - my, trój - świę - ty hymn śpie - wa - my.

Od - rzuć - - my te - raz, od - rzuć-my te - raz wszel - ką

ży - - - cia tro - skę, wszel - ką ży - cia tro - skę.

A - men. A - byś - my przy - ję - li Kró - la wszyst - kich, któ - re - go

nie - - - wi - dział - nie nio - są za - stę - py a - niel - skie.

Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja.

Pieśń Cherubinów nr 6.

muz. A. Archangielskiego

My, któ - rzy Che - ru - bi - nów ta - - - je - mnie

przed - sta - wia - my. I ży - cio - daj - nej Trój - cy

trój - świę - ty hymn śpie - wa - my, śpie - wa - my.

Od - rzuć - my te - - - raz wszel - - - ką ży - cia

tro - - - skę. A - men. A - byś - my przy - ję - li Kró - la wszyst - kich,

któ - re - go nie - wi - dział - nie nio - są za - stę - py a - niel -

skie. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja.

Pieśń Cherubinów

muz. J. Golicyna

My, któ - rzy Che - ru - bi - nów ta - je - mnie

przed - sta - wia - - - - my. I ży - cio - daj - nej Trój -

- cy trój - świę - ty hymn śpie - wa - - - - my.

Od - rzuć - my te - - - raz wszel - - - ką

ży - cia tro - - - skę. A - men. A - byś - my przy -

ję - li przy -
A - byś - my przy - ję - li Kró - la wszyst kich, któ - re - go nie - wi -

A - byś - my przy -

dział - nie nio - są za - stę - py a - niel - skie. Al - le -

Al - le - lu - ja.

Al - le - lu - ja.
lu - ja. Al - le - lu - ja. Al - le - lu - ja.

Al - le - lu - ja.

Pieśń Cherubinów nr 7.

muz. D. S. Bortniańskiego

My, któ-rzy

My, któ-rzy, my, któ-rzy Che - ru - bi - nów ta - je - mnie,

My

ta - je - mnie przed - sta - wia - - - my. I ży - cio -

I ży - cio - daj - -

daj - - nej Trój - cy trój - świę - ty hymn śpie -

Od - rzuć - my te -

wa - - my. Od - rzuć - my te - - - raz

wszel - ką ży - cia tro -

od - rzuć - my te - raz ży - cia tro - skę, ży - cia

tro - - - - skę,

tro - - - - - skę. A - men. A - byś - my przy - ję - li

Kró - la wszyst - kich, któ - re - go nie - wi - dział - nie

nio - są za - stę - py a - niel - skie. Al - le - lu - ja.

Al - le - lu - ja.

Al - le - lu - ja. Al - - - - - le - lu - ja.

Ektenia błagalna „uralska”

Pa - nie, zmi - łuj się. Racz dać, o Pa - nie. To - bie, o Pa - nie.